

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3Tos/18/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6917010008
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Ryant
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6917010008.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Ryanta a sudcov JUDr. Alojza Palaja a JUDr. Adriany Považanovej, v trestnej veci obžalovaného F. S. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. c/ Tr. zák., na neverejnom zasadnutí dňa 25. februára 2019, o sťažnosti obžalovaného proti uzneseniu sudcu pre prípravné konanie Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 2T/3/2017 zo dňa 06.02.2019, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť obžalovaného F. S. z a m i e t a.

Podľa § 80 ods. 1 písm. c/ Tr. por. väzbu obžalovaného F. S. n e n a h r á d z a dohľadom probačného a mediačného úradníka.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením sp. zn. 2T/3/2017 zo dňa 06.02.2019 samosudca Okresného súdu Rimavská Sobota podľa § 72 ods. 1 písm. a/ Tr. por. vzal obžalovaného F. S., nar. XX.XX.XXXX do väzby z dôvodov podľa § 71 ods. 1 písm. a, c/ Tr. por. Väzba obžalovaného začala plynúť dňa 06.02.2019 o 10.00 hod. a vykonáva sa v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody Banská Bystrica. Podľa § 80 ods. 1 písm. c/ Tr. por. súd väzbu obžalovaného nenahradil dohľadom probačného a mediačného úradníka.

Proti tomuto uzneseniu podal obžalovaný priamo do zápisnice o jeho výsluchu zo dňa 06.02.2019 sťažnosť, ktorú písomne zdôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu podaním doručeným krajskému súdu dňa 20.02.2019. V sťažnosti navrhol, aby súd napadnuté uznesenie zrušil a prepustil ho z väzby na slobodu, prípadne väzbu nahradil dohľadom probačného a mediačného úradníka. Argumentoval tým, že dôvody väzby u neho nie sú dané. Z jeho správania nie je možné vyvodiť, že by mal snahu ujsť alebo sa vyhnúť trestnému stíhaniu. V priebehu rokov 2017, 2018 až do zadržania v Čechách síce pracoval na rôznych miestach, ale vždy v riadnom pracovnom pomere. Bol teda zamestnávateľom riadne evidovaný v predpísaných evidenciách sociálneho a zdravotného poistenia, ako aj na daňovom úrade. Miesto jeho pobytu preto bolo vždy známe a písomnosti mu bolo možné doručovať na adresu zamestnávateľov. Uvedené skutočnosti neoznámil len z dôvodu, že mu takáto povinnosť nebola ozrejmená vyšetrovateľom. Reálne však nerobil žiadne úkony, ktoré by u neho odôvodňovali obavu v zmysle § 71 ods. 1 písm. a/ Tr. por. Ďalej uviedol, že do Čiech vycestoval práve z dôvodu, aby mohol uhradiť dlhované výživné. Vzhľadom na jeho vzdelanie mal vždy len prácu, ktorá pokrývala jeho životné náklady, a teda nebol schopný šetriť. Jeho vzatie do väzby je kontraproduktívne k potrebám maloletej, keďže mu bráni zamestnať sa a dlžné výživné splácať. Z uvedeného dôvodu mohol súd jeho väzbu nahradiť dohľadom probačného a mediačného úradníka.

Podľa § 192 ods. 1/ Tr. por. pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Na základe podanej sťažnosti krajský súd preskúmal napadnuté uznesenie a predchádzajúce konanie, pričom dospel k záveru, že sťažnosť obžalovaného nebola dôvodne podaná, pretože u neho v súčasnom

štádiu trestného konania existujú zákonné dôvody útekovvej a preventívnej väzby v zmysle § 71 ods. 1 písm. a, c/ Tr. por.

Z obsahu spisového materiálu krajský súd zistil, že dňa 05.01.2017 pod sp. zn. 2 Pv 362/16/6609-12 podal prokurátor Okresnej prokuratúry Rimavská Sobota na Okresný súd Rimavská Sobota obžalobu na F. S. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. c/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

od 24.12.2015 až doposiaľ v obci T. B., okres T. B., B. republika a všade inde, kde sa zdržiaval si neplnil vôbec svoju vyživovaciu povinnosť, ktorá mu vyplýva z § 62 odsek 3 a nasl. Zákona o rodine číslo 36/2005 Zbierky zákonov, ktorá mu vyplýva zo Zákona číslo 601/2003 Zbierky zákonov o životnom minime a ktorá mu bola uložená rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota spisovej značky 14C/77/2014-38 z 22.09.2014, právoplatným 12.12.2014 a vykonateľným 12.01.2015 v spojitosti s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici spisovej značky 14Co/1434/2014-51 z 25.11.2014 a to prispievať výživným na svoju dcéru mal. T. S., nar. XX.XX.XXXX v T. B., sumou vo výške po 30 % zo sumy životného minima na každé nezaopatrené neploleté dieťa mesačne, vždy do 25-teho dňa toho ktorého mesiaca vopred do rúk matky dieťaťa V. R., nar. XX.XX.XXXX v T. B., trvalým bydliskom T. B. XXX, prechodne bytom T. B. XXX, T. B., čo predstavuje od 24.12.2015 až doposiaľ sumu vo výške 27,13 € mesačne, ktorú vyživovaciu povinnosť začal za ňu plniť Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny, pracovisko Bátka, ktorý úrad vypláca matke V. R. na mal. T. S. náhradné výživné od 01.07.2015 vo výške po 27,13 € mesačne, na základe rozhodnutia číslo RS2/Prac.Ba/SOC/2015/41290-0003 zo 06.11.2015, právoplatného a vykonateľného 21.12.2015, aj napriek tomu, že za uvedené obdobie pracoval do 23.11.2016 v spol. EDYMAX Európe, s. r. o. Hurbanova 21 Bardejov ako montážny robotník, od ktorej doby nikde nepracuje, nie je evidovaný ako uchádzač o zamestnanie na príslušnom ÚPSVaR Veľký Krtíš, nepoberá podporu pred nástupom do zamestnania, resp. dávky v hmotnej núdzi, čím mu vznikol za uvedené obdobie do 22.12.2016 celkový dlh na zameškanom výživnom pre matku detí V. R. vo výške 325,56 €,

pričom uvedeného konania sa dopustil aj napriek tomu, že bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Rimavská Sobota spisovej značky 2T/128/2015 z 28.08.2015, právoplatným a vykonateľným 23.12.2015 pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1 Trestného zákona a bol mu uložený podmienený trest odňatia slobody na štyri mesiace so skúšobnou dobou v trvaní dvanástich mesiacov a povinnosť podľa svojich možností a schopností v skúšobnej dobe uhradiť zameškané výživné matke dieťaťa V. R. vo výške 217,04 €.

Trestným rozkazom sp. zn. 2T/3/2017 zo dňa 30.01.2017 bol obžalovaný uznaný vinným za žalovanej trestnej činnosti a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 14 mesiacov, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Trestný rozkaz z dôvodu odporu podaného jeho obhajcom nenadobudol právoplatnosť a vo veci bolo nariadené hlavné pojednávanie. Podľa § 71 ods. 1/ Tr. por., obvinený môže byť vzatý do väzby len vtedy, ak doteraz zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že skutok, pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie, bol spáchaný, má znaky trestného činu, sú dôvody na podozrenie, že tento skutok spáchal obvinený a z jeho konania alebo ďalších konkrétnych skutočností vyplýva dôvodná obava, že

a) ujde alebo sa bude skrývať, aby sa tak vyhol trestnému stíhaniu alebo trestu, najmä ak nemožno jeho totožnosť ihneď zistiť, ak nemá stále bydlisko alebo ak mu hrozí vysoký trest,
b) bude pôsobiť na svedkov, znalcov, spoluobvinených alebo inak mariť objasňovanie skutočností závažných pre trestné stíhanie, alebo
c) bude pokračovať v trestnej činnosti, dokoná trestný čin, o ktorý sa pokúsil, alebo vykoná trestný čin, ktorý pripravoval alebo ktorým hrozil.

Pokiaľ ide o materiálne podmienky rozhodovania o väzbe, krajský súd po preskúmaní spisového materiálu dospel k záveru, že doposiaľ zistené skutočnosti a zabezpečené dôkazy nasvedčujú tomu, že skutok, ktorý sa kladie obžalovanému za vinu bol spáchaný, tento skutok možno posúdiť ako konkrétny prečin a zo spisového materiálu rovnako vyplýva dôvodné podozrenie, že tento skutok spáchal obž. F. S.. V tomto smere krajský súd poukazuje na výpovede svedkýň V. R. a A.. R. B., zabezpečené listinné dôkazy, ako aj priznanie samotného obžalovaného.

Z hľadiska existencie dôvodnej obavy v zmysle § 71 ods. 1 písm. a/ Tr. por. krajský súd zdôrazňuje, že obžalovaný po vznesení obvinenia nepreberal zásielky na adrese, ktorú uviedol vyšetrovateľovi na účely ich doručovania. Keďže sa súdu opakovane nepodarilo doručiť obžalovanému predvolanie na hlavné

pojednávane, vydal na neho príkaz na zatknutie a následne dňa 11.07.2018 európsky zatýkací rozkaz, na základe ktorého bol vydaný na trestné stíhanie z Českej republiky. Obžalovaný sa tak preukázateľne nezdržoval na území Slovenskej republiky, nesplnil si povinnosť oznámiť zmenu adresy na doručovanie príslušnému orgánu a viackrát zmenil miesto pobytu. V tomto smere neobstojí námietka obžalovaného, že mu uvedená povinnosť vyšetrovateľom nebola oznámená, keďže ním podpísané poučenie aj o uvedenej povinnosti je súčasťou predloženého spisového materiálu. Uvedené skutočnosti tak u neho plne odôvodňujú obavu, že ujde alebo sa bude skrývať, aby sa tak vyhol trestnému stíhaniu alebo trestu.

Pokiaľ ide o dôvod preventívnej väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por., krajský súd poukazuje na to, že obžalovaný mal v páchaní trestnej činnosti pokračovať až do jeho zadržania, a to napriek tomu, že bol zamestnaný, teda mal potrebný finančný príjem. Z odpisu registra trestov obžalovaného je pritom zrejmé, že bol trestným rozkazom Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 2T/128/2015 zo dňa 28.08.2015 odsúdený za totožnú trestnú činnosť, čo je dôvodom pre kvalifikáciu predmetného skutku podľa kvalifikovanej skutkovej podstaty (§ 207 ods. 1, 3 písm. c/ Tr. zák.). Ani predchádzajúce odsúdenie a uloženie podmienčného trestu odňatia slobody tak nemalo viesť k jeho náprave, čo plne odôvodňuje obavu, že obžalovaný bude v trestnej činnosti pokračovať aj naďalej.

V danom prípade boli splnené aj formálne podmienky rozhodovania o vzatí do väzby. F. S. bol riadne procesným spôsobom obvinený, v zákonnej lehote bol predvedený pred sudcu pre prípravné konanie, ktorým bol v zákonnej lehote vypočutý.

Vzhľadom na žiadosť obžalovaného, ako aj obsah nálezu Ústavného súdu SR č. 67/2013-41 bolo povinnosťou krajského súdu zároveň skúmať, či účel väzby nemožno dosiahnuť dohľadom probačného a mediačného úradníka. V tejto súvislosti krajský súd dospel k záveru, že v posudzovanom prípade zatiaľ nie je možné účel útekovej a preventívnej väzby dosiahnuť dohľadom probačného a mediačného úradníka, a to s ohľadom na povahu prejednávaneho prípadu, berúc do úvahy najmä okolnosti a časové rozpätie trestnej predmetnej trestnej činnosti, ako aj s prihliadnutím na osobu obžalovaného, ktorý spôsobom svojho doterajšieho života nedáva záruku, že by podmienky probačného dohľadu dodržiaval.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti preto senát Krajského súdu v Banskej Bystrici rozhodol tak, že sťažnosť obžalovaného podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.